

hatékony ellenőrzéssel arról is gondoskodni, hogy a közérkölciség az uccákon és egyéb nyilvános helyeken is biztosított legyen. Az ucca és általában a nyilvános helyek erkölcsi színvonalának emelése végett tilos nyilvános helyen, uccán minden káromkodás, továbbá minden olyan hangos trágár beszéd, olyan ocsmány kifejezés használása, szeméremcsúszó mozdulat vagy taglejtés, amely alkalmas arra, hogy mások jóízűségét és erkölcsi érzékét sértse.

Leszerelés, világgazdaság, 8 órai munkaidő a szociálista internacionálé előtt.

(Budapesti tudósítónk telefonjelentése.)

Párisból jelentik: A szociáldemokrata internacionálé végrehajtó bizottsága ma kezdte meg konferenciáját Henderson volt angol munkáspárti miniszter elnökelete alatt. A kong-

Tilos nyilvános helyen tisztességes nőt ismerkedés céljából akarata ellenére megszólítani, annak bármi módon alkalmatlankodni, akarata ellenére követni.

Aki e tilalmak bármelyikét megszegi, amennyiben cselekménye súlyosabb büntetés alá nem esik, kihágást követ el és 15 napig terjedhető elzárással és 80 pengőig terjedhető pénzbüntetéssel büntetendő.

resszuson 50 delegátus vesz részt, a tárgysorozat a következő: Általános politikai helyzet, a leszerelési probléma, a világgazdasági konferencia összehívása, a napi 8 órai munkaidő, a nők nemzetközi megszervezése, stb.

Kun Béla elvállalja a vásárhelyi ipartestület elnökségét.

(A Délmagyarország hódmezővásárhelyi munkatársától.) Vásárhely iparossága erősen készülődik a hétfőn tartandó közgyűlésre. Az ügy történetéhez tartozik az is, hogy talán tizenöt iparos ismét jelölle elnöknek Kruzslyt Károlyt, a volt elnököt, akivel szemben pedig bizalmatlanságát nyilvánította a legutóbbi közgyűlés.

Egy másik, erősebb csoport azonban Kun Béla elnöksége érdekében teljesít igen élénk tevékenységet. Ebbe a csoportba főleg azok a kisiparosok tartoznak, akik szakítani akarnak az eddigi szokással és az iparosság érdekeinek megfelelő cselekvést várnak a testület elnökségétől. Ennek a lelkes iparos tábornak a megbízásából ma ismét küldöttség kereste fel Kun Bélát, hogy tőle végleges választ kapjon. A küldöttség szónoka Varga Ferenc szabómester volt, aki egyszerű, közvetlen szavakkal fejezte ki az iparosság óhaját.

Kun Béla azon kijelentését, hogy a jelöltséget elfogadja, éljenzéssel vette tudomásul a küldöttség. Majd arról szólt, hogy nem akar az ipartestületben mást, mint amiről az alapszabályok 1. §-a intézkedik: a rend és egyetértés megteremtését. Programot a választás után fog adni, de tiltakozik az ellen, mintha ő politikát akarna bevinni a testület életébe. Mindenkor dolgozott az iparosság érdekében is. A nemzetgyűlésen a Kézműves Kamara ügyét is szövegelte és éppen Pálffy Dániellel küzdött együtt. Minden kérdésben, amely az iparosság javára szolgál, vele együtt lesz. De amikor Pálffy csupa alkalmazkodásból a kormány mellé áll, nem lesz vele. Nem ismer pártot belüli ellenzéket, mert ez fából vaskarika.

Kun Béla kedvező válaszáért Szabó Mihály szűrszabómester mondott az iparosság nevében köszönetet.

Súlyos kritika a képviselőválasztói névjegyzékek összeállítása felett.

(A Délmagyarország makói munkatársától.) Megemlékeztünk róla, hogy az országgyűlési képviselőválasztók összeírását a napokban fejezték be az összeíró biztosok Makón és most készül az ideiglenes képviselőválasztói névjegyzék, melyet 14 napon át közszemlére fognak kitenni. Az összeírás legújabb módja ellen nem egy aggály hangzott el ellenzéki részről és hogy ezek az aggályok nem párt-politikai szempontból kerültek felszínre, hanem hasonló aggályokat táplálnak hivatalos körökben is, annak bizonyítására közreadjuk

Tarnay Ivor csanádmezei alispán február havi jelentésének azt a részét, mely a most foganatosított képviselőválasztói összeírásokkal foglalkozik. A jelentés szövege a következőket tartalmazza:

— A kormány az 1927. évre teljesen új választói névjegyzékek összeállítását rendelte el, jöllehet a rendelet kihirdetésekor készült csak el a szintén az 1927. évre szóló képviselőválasztói névjegyzék, amelynek megalkotása az 1926. év folyamán fokozatosan létesült, a választójogi rendeletben előírt intéz-

kedések és jogorvoslatok figyelembevételével. A kormányrendelet a központi választmányok mellőzésével teljesen szokatlan alapokra helyezte az új választói névjegyzékek megalkotását, részben a főispán által kinevezett biztosok, részben a képviselőtestületek kiküldötti révén végeztetve az összeírást. Feltűnő a rendeletben a terminusok szokatlan rövidsége, ideértve a jogorvoslatok igénybevétele és az eljárás különösen szorgalmazott siettetése, mely egyébként egy év munkáját öt hónapra sűriti össze. Önkéntelenül is felmerül az aggály, hogy a törvény rendelkezéseivel csak felületesen ismerős és kellő jogi tudással nem rendelkező összeírók munkája valóban kifogástalan lesz-e?

Eltemették Nagy Pált.

Budapest, február 12. Ma délután fél 3 órakor nagy katonai pompával temették el vitéz Nagy Pál gyalogsági tábornokot, a Vitézi Rend helyettes főkapitányát, a honvédség volt főparancsnokát. A ravatalt a tiszti kaszinó előcsarnokában állították fel. Pontosan fél 3 órakor érkezett meg a kormányzó szárnysegéde kíséretében. Ekkor megkezdődött a gyászszertartás, melyet Soltész Elemér református tábort püspök végzett. Az összes fegyvernemekből kivonult csapatokat vitéz Janky Kocsárd, a honvédség főparancsnoka vezényelte. A gyászszertartás végeztével megindult a gyászmenet a Kerepesi-uti temetőbe, ahol a halottat a város által adományozott diszszirhelyen helyezték örök nyugalomra.

Üzletátvétel.

Értesilem a tisztelt vásárlóközönséget, hogy Széchenyi tér 15. sz. alatt (Kék Csillag mellett) a Belvárosi Illatszertárát átvettem és azt

Széchenyi Illatszertár

elnevezés alatt tovább vezetem.

Dusan felszerelt raktáramban a legolcsóbban kaphatók az összes bel- és külföldi illatszerek és piperecikkek a legolcsóbb napi árban.

412

Traubermann Ernő.

BÉRHÁZAI,

családi házat, tanyás birtokot, szőlőbirtokot, üzleteket, házfelket, lakást, földbirtokosoknak hosszú lejáratú kölcsönt legolcsóbb kamattal mellett közvetít 136

Mézer ingatlan vállalat Szeged, Horthy Miklós ucca 2. (Kulturpalotánál.)

Alkalmatlan.

Írta: Juhász Gyula.

A háború végén, — kezdte barátom a költő, — magam is szégyeltem már, hogy kihagytak a nagy verekedésből. Nem voltam én soha fölmentett, mint például a hentesképű, kopasz lírikus, aki háromszoros hurrával üdvözölte Vilmos császárt, én egyszerűen alkalmatlan voltam, ami már kényelmetlen kezdett lenni. Végre valahára mégis csak bevettek, az utolsó pótsorozáson, de úgy, hogy előbb a kevevári katonai kórházban fölülvizsgálnak, hogy nem vagyok-e bolond? Én ekkor egészen komolyan beteg voltam, egy klinikáról jöttem éppen, ahonnan, mint javultat, a saját könyörgésemre bocsátottak el. Írtózatoss fejfájással értem a vidéki kórházba, a lelkem talán beteg volt a rémségektől, a magyar végezet szelétől, mint a testem. A szűk ispotály tele volt minden nemzetbeli szimulánsokkal. Nagy-szerű praxisis fejlődött már ki ebben, az elméleti és gyakorlati ideg és elme-kórtan valóságos titkos tanárai lettek itt igen sokan.

En elfoglaltam kijelölt ágyamat és egész nap ott gubbasztottam a szélén, a bibliát és más érdekes könyveket olvasva. Különösen a Jó könyvvel illett igen a lelkem állapotához. A szimulánsok társas életet éltek, kártyáztak, iddögáltak és nem csupán a betegséget szimulálták, hanem a hazafias fölháborodást is. Azon háborodtak föl ezek az elszánt férfiak, hogy az angolok, ahogy a cseheket finom ironiával elnevezték, milyen gyáván és áruló módon viselkedtek a

becsület mezején. Talán nem is volt képmutatás ebben a vádban, lehet, hogy egyik-másik mélyen és őszintén átértézte szavainak igazságát. Vannak szimulánsok, akik betegbbek, mint a valódi betegek. Velem nem törődtek, engem olyan szimulánsnak tekintettek, aki szégyenli magát.

— Hát csak hadd szégyenelje magát, — gondolták igen helyesen és békében hagytak. Mindössze annyi történt, hogy az egyik állandóan megitta a fekete kávémat, amit csajkában hoztak minden reggel és amelyet én érintetlenül ott hagytam.

— Csekélység, — gondoltam — csak hadd fogyassza el egészséggel, hát ha ez jól tesz majd az idegeinek. Mert akkor már régen az volt a jelszó, hogy a háborút az idegekkel kell megnyerni, a nervus rerumról nem beszélve. Egy álló hétig kallódtam a kórházban, míg végre hosszas könyörgés után, az orvos színe elé kerültem. Az orvos gyorsan és közönyösen elvégezte a szokásos vizsgálatot: megnézte a szememet, megkopogtatta a térdeimet, megkérdezte, hogy hanyadika van ma és azután minden lírai árnyalat nélkül bemondotta az irtóknak az eredményt:

— Minden katonai szolgálatra alkalmatlan.

Megdöbbenem, szinte könnyözött a szemembe ezekre a komoly és kemény szavakra. Hát olyan beteg vagyok én, valóban? Még most se kellek nekik? De nem igen volt időm hamleti töprengésekre és wertheri világtájdalomra, egy őrmester nyakon ragadt és vitt a másik szobába, ahol, mint a selejtes holmik egy nagy áruháza zugában, félig meztelen alakok éktelenked-

tek, a monarkia összes nyelvein lármázva. A dantei pokol egy új köre volt ez, a világ háborújának egy távoli szöglete, gyorsan magamra szedtem ruháimat és siettem az ágyamhoz, a gyér holmit összeszedni és elbucszni a falaktól. A szimulánsok javában keverték a kártyát, dühösen, keservesen játszottak, egy kicsit az életükkel is és amikor engem megpillantottak, jelentősen összenéztek. Nem mondhatom, hogy valami sok melegség és kedvesség lett volna a tekintetükben. Azt hiszem, csak ennyit mondtak magukban:

— Ennek sikerült megszabadulni, a gazembernek!

Még valami jelentkezés volt hátra a város házában, valami utazási engedély kiállítása, az őrmester kísért bennünket, engem és egy toprongyos, meztelábás törpét, akinek hosszú, piros toll volt a lyukas süvege mellett. Afféle falu bolondja lehetett az istenadta, természetesen szintén alkalmatlan. Együtt mentünk végig a város főterén és mikor az állomáshoz értünk, a törpe magasra dobta süvegét örömeiben, hogy hazamehet libapásztorának a legelőre. Nekem majd meghasadott a fejem, úgy fájt, belső zokogás fojtogatta a torkomat, úgy éreztem, hogy már semmi keresnivalóm sincs ebben az életben és ebben a világban. Neuraszténiam a téboly rémeivel viaskodott, úgy állottam dideregve és elhagyottan a bolond mellett, mint egy megvert gyermek és még láttam, amint fura bajtársam az induló vonat ablakából vihogva és makogva, túláradó boldogságában lengette felém a pirosstollas süvegét, amely lassan eltűnt a messzeségben.

Magamra maradtam a kétségbeeséssel.